

## ՄԱՆՈՒՇԱԿ

ԼԵՒՈՆ ՄԱՆՈՒԷԼԵԱՆՑԻ

Ո՛հ, մի ողբալ դու, թառամած  
Եւ դալկացած մանուշակ,  
Որ քո անոյշ բոլորն առած՝  
Քեզ ձըգեցին ոտի տակ:

Աւելի պարզ էր շողշողում  
Իմ գարունը մանկութեան.  
Բայց ինձ համար այս աշխարհում  
Նա չըբացաւ յաւիտեան:

Քո բուրմունքը ներշնչելով  
Գէթ անունը օրհնեցին.  
Բայց ինձ վերայ դեռ վառ սիրով  
Մի հայեացք չը ձըգեցին:

Ո՛հ, մի ողբալ դու, թառամած  
Եւ դալկացած մանուշակ.  
Դուցէ էգուց անշունչացած  
Դու ինձ տեսնես հողի տակ:

Մօսկւա. 1888 թ. մարտի 12-ին: